

اخبار کاری

شاخص سهولت کسب و کار ایران بدتر شد

مرکز پژوهش‌های مجلس طی گزارشی اعلام کرد رتبه ایران در شاخص سهولت کسب و کار تنزل یافته‌است.

بازوی پژوهشی قوه مقننه با اشاره به پژوهش جهانی سال ۲۱۰۹ بانک جهانی، در گزارش خود آورده ایران سال گذشته در رتبه ۱۲۸ از میان ۱۹۰ کشور قرار گرفته بود اما امسال ۴ رتبه تنزل داشته و در رله ۱۳۲ ایستاده‌است.

طبق این گزارش، از سال ۲۰۱۵ روند روبه بهبودی در رتبه ایران در گزارش انجام کسب و کار آغاز شده بود به نحوی که ایران از رتبه ۱۵۲ در سال ۲۰۱۴ به ۱۱۸ در سال ۲۰۱۶ رسید ولی از سال ۲۰۱۷ مجدداً روند روبه تنزل در رتبه ایران آغاز شده که عمده‌ترین دلیل آن کندی اصلاحات محیط حقوقی و اداری کسب و کار در ایران است.

مرکز پژوهش‌های مجلس در مجموعه گزارش‌های «راهکارهای بهبود رتبه ایران در گزارش انجام کسب و کار بانک جهانی» که در سال‌های ۱۳۹۳ و ۱۳۹۴ تدوین شد بیش از ۱۵۰ مورد از اقدامات لازم برای بهبود رتبه ایران در گزارش انجام کسب و کار به تفکیک نهاده‌ها و دستگاه‌های اجرایی مسئول را پیشنهاد داد و در سال ۱۳۹۶ پس از به‌روزرسانی، نسخه جدیدی از راهکارهای پیشنهادی ارائه کرد ولی تاکنون اغلب پیشنهادها و راهکارهای مذکور عملیاتی نشده‌است.

افزایش ۴۰۰ هزار تومانی حقوق، شکاف طبقاتی را کاهش می‌دهد

عضو کمیسیون اجتماعی مجلس با بیان اینکه افزایش ۴۰۰ هزار تومانی حقوق گروه‌های مختلف حقوق بگیر، شکاف طبقاتی را کاهش می‌دهد، گفت: تنها مرجعی که می‌تواند درباره اجرا نشدن قانون مجلس اظهار نظر کند، شورای نگهبان است. رسول خضری در گفت‌وگو با خبرگزاری خانه ملت با اشاره به مصوبه مجلس برای افزایش ۴۰۰ هزار تومانی حقوق گروه‌های حقوق بگیر به علاوه افزایش ۱۰ درصدی حقوق به صورت پلکانی و براساس اختیار دولت، اظهار کرد: قوه مجری به مکلف به اجرای قانون مصوب مجلس است و این نهاد قانونی به هیچ عنوان نمی‌تواند نسبت به اجرا نکردن قانون اظهار نظر کند.

نماینده سردشت و پیرانشهر در مجلس، این مصوبه را به مراتب بیشتر در جهت عدالت بر شمرد و گفت: این مصوبه در قیاس با پیشنهادی که دولت در لایحه بودجه درباره افزایش ۲۰ درصدی حقوق کارکنان آورده بود به سود گروه‌های ضعیف و پایین جامعه‌است.

تجمع دوروزه کارگران بلبرینگ‌سازی خاتمه یافت

روز یکشنبه (۱۲ اسفندماه) کارگران بلبرینگ‌سازی تبریز، دومین روز از اجتماع صنفی خود را با دریافت بخشی از معوقات مزدی و عیدی به پایان بردند.

به گزارش ایلنا، طی روزهای ۱۱ و ۱۲ اسفند ماه حدود ۱۸۰ کارگر کارخانه بلبرینگ‌سازی تبریز برای وصول مطالبات معوقه خود مقابل ساختمان فرمانداری شهرستان تبریز دست به اعتراض صنفی زده بودند و این تجمع با پرداخت بخشی از معوقات مزدی پایان یافت. کارگران نگران وضعیت فعلی محل کار و اشتغال خود هستند، می‌گویند: بابت ۷ ماه دستمزد از کارفرمای خود طلبکاریم که روز یکشنبه مسئولان استانی با تامین منابع مالی، یک ماه حقوق مهر ماه کارگران را به همراه عیدی پرداخت کردند. یکی دیگر از دلایل شکل‌گیری اعتراضات کارگری در این واحد تولیدی کمبود ۵ میلیارد از مجموع ۱۵ میلیارد تومان اعتبار تخصیص یافته دولت برای پرداخت مطالبات مزدی کارگران این کارخانه بوده که مسئولان وعده کردند به زودی این طلب کارخانه را به حساب آنها واریز کنند.

به گفته کارگران، سال گذشته با پیگیری سازمان صنایع و معادن استان آذربایجان شرقی، کارخانه بلبرینگ‌سازی از بخش خصوصی به هیات حمایت از صنایع برگزیده شد.

کارگران افزودند: پیش‌تر این واحد صنعتی به بخش خصوصی واگذار شد و در نتیجه اجرای غلط قانون خصوصی‌سازی با مشکل کمبود نقدینگی مواجه شدیم و کارخانه تا مرحله ورشکستگی کامل پیش‌رفت.

کارگران مدعی‌اند جدا از مزد معوقه، مشکلات دیگری در زمینه امنیت شغلی، پرداخت نشدن سنوات بازنشستگی و بیمه تکمیلی وجود دارد که امیدواریم به زودی مرتفع شود.

توفیقی: اگر شتاب زده و عجولانه به دنبال واگذاری واحدهای صنعتی و تولیدی نباشیم و حیاط خلوت و حاشیه امنی برای سوءاستفاده صاحبان سرمایه ایجاد نکنیم، شرایط کارگران بسیار بهتر خواهد شد

وی افزود: اگر ما نتوانیم این فرایند خصوصی‌سازی را ترمیم کنیم، هر نوع تشکل یابی برای کارگران ناصواب است چرا که نمی‌توان هیچ یک از سه تشکل رسمی کارگری را در آنجا معنا داد.

واگذاری از اساس غلط است و به تبع آن قانون شکنی و عدم اجرای قانون در آنجا باب می‌شود. این فعال کارگری با اشاره به اینکه همه قراردادها موقت یا فصلی است و نیروی کار رسمی به ندرت مشاهده می‌شود، اظهار داشت: اگر کارگری حرفی بزند که به مذاق کارفرما خوش نیاید، بلافاصله اخراج یا تعلیق می‌شود. کارگر برای اینکه حداقل حقوقش را داشته باشد، دست از تشکل و تشکل یابی برمی‌دارد.

این فعال کارگری با تأکید بر اینکه یک بازنگری صحیح از اصل ۴۴ قانون اساسی باید داشته باشیم، گفت: فصلی بودن معادن در انگلیس هم مشاهده می‌شود. اعتصابات کارگری معدنچیان در سال‌های ۱۹۸۴-۱۹۸۵ بسیار اهمیت داشت اما در آنجا صنف و سندیکاهایی تشکیل می‌شود تا مطالبات کارگران را پیگیری کنند اما این معادن به صورت قانونمند واگذار شده است و حق و حقوقی برای کارگران در نظر گرفته می‌شود.

وی افزود: وقتی قانون به درستی اجرا نشود، تشکل یابی نیز سخت شده و جایی برای تشکل یابی کارگر باقی نمی‌ماند. وقتی حق داشتن تشکل به رسمیت شناخته نشود، کارگر فصلی و معدن بتواند تشکل داشته باشد، آن زمان می‌توان به سمت جلو حرکت کرد. در این مرحله می‌توان در نوع تشکل، وابستگی یا عدم وابستگی آن به کارفرما و منافع کارفرمایی و انواع این مسائل صحبت کرد.

توفیقی در پایان خاطر نشان کرد: وقتی هنوز خیلی از فعالیت‌های کارگری به رسمیت شناخته نمی‌شود و با کارگران بابت طرح مطالباتشان برخورد می‌شود، کارگر فصلی کاری به مراتب سخت‌تر پیش رو خواهد داشت. او همچنین به این نکته اشاره کرد که اگر شتاب زده و عجولانه به دنبال واگذاری واحدهای صنعتی و تولیدی نباشیم و حیاط خلوت و حاشیه امنی برای سوءاستفاده صاحبان سرمایه ایجاد نکنیم، شرایط کارگران بسیار بهتر خواهد شد.

بخش‌های بزرگ اقتصادی در دست شرکت‌های پیمانکاری باعث کاهش هزینه‌های تولید و در مورد معادن باعث کاهش هزینه‌های بهره‌برداری می‌شود اما این کاهش هزینه به مدد هر چه ناامن‌تر کردن شغل کارگران توسط قراردادهای کاری کوتاه‌مدت برای تامین نیروی کار موقت و بی حقوق صورت می‌گیرد.

در عین حال شیوه تولید مبتنی بر توسعه شرکت‌های پیمانکاری سبب می‌شود تا نیروی کاری که چه به لحاظ قرارداد کاری و چه به لحاظ میزان دستمزد، آماده برای بهره‌کنشی است، نتواند برای طرح مطالباتش متحد و منسجم شود؛ چه از این زاویه که ترس از اخراج و از دست دادن آب بار یک‌ه باعث سکوت در برابر شرایط کاری شود و چه از این منظر که مشکلات مزدی و بیمه‌ای، کارگران را تبدیل به جزیره‌های جداگانه با ویژگی‌های متفاوت می‌کند.

خصوصی‌سازی ناصحیح و اصلاح کنیم

در واکنش به این وضعیت عقاید مختلفی وجود دارد اما در این بین دو عقیده رایج وجود دارد: دسته‌ای پایان خصوصی‌سازی را راهکار می‌دانند و عده‌ای دیگر قائل به واگذاری به افراد دارای اهلیت و بخش خصوصی کارآمد هستند از بین این دو راه در بین راه‌های متعدد موجود البته یک نقطه اشتراک وجود دارد که از چهره‌های کارگری تا دولتی آن را تأیید می‌کنند و آن اینکه روند کنونی خصوصی‌سازی معیوب است. فرامرز توفیقی، عضو کارگری شورای عالی کار معتقد است ریشه وضعیت اسفبار کارگران آق دره را باید در خصوصی‌سازی بدانیم. این فعال کارگری روند ناصحیح و غیر اصولی واگذاری‌ها را از مشکلات عمده در مشکلات امروز کارگران شامل دستمزدهای معوقه و بیمه‌های عقب‌افتاده می‌داند و مشکل تشکل یابی کارگران در ایران را بر گرفته از همین موضوع می‌داند.

توفیقی می‌گوید: بیشتر از اینکه دغدغه تشکل یابی را داشته باشیم باید نگران واگذاری‌ها باشیم. باید در تلاش برای حفظ، صیانت و پایش اجرای صحیح اصل ۴۴ قانون اساسی باشیم. اگر واگذاری‌ها با دقت و با مذاقه صورت بگیرد، بسیاری از این مشکلات حل خواهد شد. اگر شتاب زده و عجولانه به دنبال واگذاری واحدهای صنعتی و تولیدی نباشیم و حیاط خلوت و حاشیه امنی برای سوءاستفاده صاحبان سرمایه ایجاد نکنیم، شرایط کارگران بسیار بهتر خواهد شد.

از چند سال پیش که اعتراضات کارگران آق دره بود، شرایط بدتر هم شده است. طبق اظهارات کارگران، قبلاً قرار دادشان ۳ ماهه بسته می‌شد اما اکنون قرار دادهایم یک ماهه شده است

آلاینده‌های معدن همچون جیوه و سیانور سبب شده زمین‌های آق دره خراب شود و دامپروری آسیب ببیند. کارفرمای معدن آق دره درباره خسارت وارد شده به دلیل انفجار معدن بر منازل اهالی روستاهای همجوار، می‌گوید: در ماه حدود ۱۵ تا ۲۰ انفجار کم حجم اتفاق می‌افتد که آسیبی به منازل روستاییان وارد نمی‌کند چرا که فاصله زیادی با روستا دارد. او همچنین می‌گوید میزان انفجارها به تأیید کارشناس رسیده‌است.

دور زدن قانون اساسی با حربه پیمانکاری

طبق اصل ۴۴ قانون اساسی معادن را نمی‌توان به بخش خصوصی واگذار کرد. مطابق این اصل، مالکیت بخش‌های بزرگ اقتصادی مانند سدها و معادن در اختیار دولت است و نمی‌توان آن را به بخش خصوصی واگذار کرد. با این حال مدت‌هاست از پیمانکاران بخش خصوصی برای بهره‌برداری از معادن استفاده می‌شود. لاغرسازی صنایع به مدد سپردن بخش‌های مختلف صنایع به پیمانکاران و لایه لایه کردن

کارفرمای معدن آق دره می‌گوید: ما اینجا به مردمان یک روستا کار دادیم و زندگی یک روستا را تأمین می‌کنیم اما رسانه‌ها فقط حرف از مشکلات کارگر می‌زنند. اصلاً می‌دانید کارگران چقدر اینجا تخلف می‌کنند و برایمان در دسر درست می‌کنند؟ کارگر صفر ما اینجا بالای ۳ میلیون تومان حقوق می‌گیرد. او البته شکایت دارد که چهار سانه‌ها و وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی جانب کارگران را می‌گیرند در حالی که گاهی حق به جانب کارفرماست. احمدی نیری معتقد است «اگر کارفرما نباشد، کارگران می‌خواهند چه کار کنند؟». وقتی می‌گوییم «اگر کارفرما نباشد، کارگران لنگ نمی‌مانند اما اگر کارگر نباشد کارفرما به پول نمی‌رسد»، جواب می‌دهد: «ما الان لنگ کارگر نیستیم. اقتدر تکنولوژی پیش رفته است که بدون کارگر هم می‌توان پیش رفت».

سپه معدنکاران فلاکت است

انفجارهای ممتد معدن امان روستاییان را بریده‌است. نگاه سودمحور سبب شده تا به گفته اهالی محل، معدن داران تعداد انفجارها را به بیش از ۴ انفجار است برسانند به گفته کارگران، این استاندارد تنها در حضور بازرسان رعایت می‌شود. همین است که برخی از خانه‌های آق دره دچار تخریب می‌شود و حتی خانواده‌ها نمی‌توانند جواز لازم برای نوسازی خانه‌هایشان را بگیرند. کارگران می‌گویند: اگر معدن طلا نداشتیم، لاقل به کشاورزی و دامپروری ادامه می‌دادیم. در معدن هم که نمی‌توانیم کار کنیم.

زمستان هم سر کار نمانده‌ام. حتی امسال اعتراض کردم ولی گفتند باید بروم. گاهی نمی‌توانم کار پیدا کنم و باید برای این روزها پس انداز داشته باشم. ترس از بی‌پولی باعث شده حقوقم را با خیال راحت نتوانم خرج کنم. همیشه یک آینده مبهم پیش رویشان است. از چند سال پیش که اعتراضات کارگران آق دره در راس اخبار قرار گرفت، شرایط بدتر هم شده است. طبق اظهارات کارگران، قبلاً قراردادشان سه ماهه بسته می‌شد اما اکنون قراردادهایم یک ماهه شده است.

کارفرما: لنگ کارگر نیستیم

روایت کارفرمای آق دره اما متفاوت است. می‌گوید کارگران با شرایط خوبی در معدن کار می‌کنند و دستمزد بالایی دریافت می‌کنند. احمدی نیری، مدیر عامل شرکت پویارکان و پیمانکار معدن آق دره، ضمن تأیید بیکاری تعدادی از کارگران معدن آق دره، علت افزایش تعدیل نیروی امسال معدن آق دره را چنین تشریح می‌کند: وزارت صنعت، معدن و تجارت، میزان بهره‌برداری در پروژه شرکت پویارکان برای استخراج از معدن طلای آق دره را نصف کرده‌است.

به گفته او، میزان استخراج از ۷۰۰ هزار تن به نصف این مقدار کاهش پیدا کرده‌است و همین امر سبب شده تعداد بیشتری از کارگران بیکار شوند. نیری، البته تعدیل ۳۲۰ کارگر معدن را را تکذیب کرده و می‌گوید: امسال با آمدن زمستان ۱۵۰ تا ۲۰۰ کارگر تعدیل شدند که اغلب آنها بیمه بیکاری دریافت می‌کنند.

مریم وحیدیان

«زمستان هر سال برای یافتن کار از آق دره سفر می‌کنیم. یکی می‌ره بوشهر، یکی تهران، یکی هم می‌ره اصفهان. کارگر فصلی که باشی باید زمین را زیر پا بگذاری برای نان، حتی اگر زیر زمین مملو از طلا باشه. یکی کار ساختمانی می‌کنه، یکی دستفروشی و یکی مسافر کشی. بیمه بیکاری هم نداریم. فقط تعداد کمی از کارگران اینجا بیمه بیکاری دارند و امثال ما اصلاً بیمه بیکاری نداریم چون به صورت ثابت کار نکردیم که بیمه بیکاری داشته باشیم».

اینها روایت حال و روز این روزهای آق دره‌ای‌ها از زبان یکی از کارگرانی است که آبان ماه بیکار شده‌است. بیکاری برای کارگران فصلی آق دره دردی آشناست، ولی بازنشستگی دورترین آرزوست. کارگران فصلی هر ساله با آمدن فصل سرما بیکار می‌شوند.

این کارگر می‌گوید: این همه طلا اینجا است اما ما بی‌نصیبیم. الان سربل ذهاب به عنوان کارگر ساختمانی مشغول به کار هستم.

کارگران می‌گویند: امسال از روستای آق دره علی‌از ۱۵ نفری که در معدن طلا کار می‌کردند، شاید ۲۰ نفر در زمستان هم کار می‌کردند. از اهالی چند روستا هستیم که با آمدن زمستان نمی‌توانیم سر کار بمانیم. از روستای آق دره وسط ۶۰ و از آق دره سفلی ۳۰ نفر آبرویرون کرده‌اند، کلاً ۳۲۰ نفر از ۵۲۰ کارگر فصلی بیکار شده‌اند که بیشترشان اهل آق دره هستند.

یکی دیگر از کارگران می‌گوید: ۷ سال است اینجا کار می‌کنم اما یک

خبر

نماینده پیشین مجلس شورای اسلامی:

آلومینیوم المهدی و هر مزال به دست نااهلان افتاده است

رئیس سازمان دیده‌بان شفافیت و عدالت با تأکید بر اینکه هپکوار اک، دشت مغان و سایر خصوصی‌سازی‌ها نیز وضعیت مشابهی با آلومینیوم المهدی دارند، افزود: متأسفانه برای فروش بنگاه‌ها ابتدا بنگاه‌ها را زیان‌ده کرده و سپس عنوان می‌کنند اگر این بنگاه را بگن ارانه شود ضرر آن‌ها از نگهداری‌شان کمتر است. این نگاه غیرعقلانه و خیانت کارانه بوده و سبب شده بنگاه‌ها به ثمن بخش به فروش برسند.

وی با بیان اینکه نتوانستیم مانع واگذاری آلومینیوم المهدی و هر مزال شویم، ادامه داد: خریدار آلومینیوم المهدی، شمش‌ها و اموال کارخانه را فروخته‌است، لذا بر این اساس علیه رئیس

وی با اشاره به اعتراض‌ها نسبت به نحوه قیمت‌گذاری و انعقاد قرارداد واگذاری آلومینیوم المهدی و هر مزال، اظهار داشت: از زمان واگذاری آلومینیوم المهدی به سازمان خصوصی‌سازی شکایت شد اما پس گرفتن آن به نتیجه نرسیده و نتیجه این شد که مجتمع آلومینیوم المهدی و هر مزال به دست فردی نااهل افتاد.

این نماینده پیشین مجلس با بیان اینکه فعالیت خریدار آلومینیوم المهدی و هر مزال این بوده کارخانه‌های دولتی را به ثمن بخش خریداری کرده، سپس زمین و محصول را به فروش رسانده و از طریق این منابع پشت سرهم بنگاه‌ها را یکی پس از دیگری می‌خرید، ادامه داد: با توجه به وجود فساد در خصوصی‌سازی، نه تنها عدالت و کارایی محقق نشده، بلکه منابع ملی، اتلاف و بیت‌المال به هدر رفته است.

یک نماینده سابق مجلس گفت: پوری حسینی صلاحیتی برای ماندن در سمت ریاست سازمان خصوصی‌سازی ندارد و باید در برابر خیانت‌هایی که به منابع ملی شده، پاسخگو باشد.

به گزارش خبرگزاری خانه ملت، احمد توکلی گفت: از زمان نخستین خصوصی‌سازی و پیش از اجرای برنامه سوم توسعه، عدم شفافیت در خصوصی‌سازی پدیدار شد.

رئیس سازمان دیده‌بان شفافیت و عدالت گفت: در زمان دولت آقای احمدی‌نژاد ۱۱۹ هزار میلیارد تومان بنگاه فروخته و این مبلغ را به بودجه تبدیل کردند. در زمان دولت روحانی هم از طریق فروش بنگاه‌ها به دنبال کسب منبع جدیدی بودند تا کسری بودجه را جبران کنند، لذا هر دو وظیفه ایجاد کارایی و عدالت روی زمین مانده که این خطایی بزرگ بوده و نتیجه این می‌شود که بنگاه‌های زیادی فروخته و با واریز به خزانه تبدیل به بودجه شده‌اند.

